

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 118/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, Nezábudková 22, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 278/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, Nezábudková 22, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 278/2014 (ďalej aj „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou exekučného konania vedeného Okresným súdom Pezinok (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 Er 1275/2012 v procesnom postavení oprávnenej.

Označené exekučné konanie sa začalo 20. apríla 2012, keď sťažovateľka podala na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Ladislava Ágha návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie peňažnej pohľadávky od povinného. Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie poverením z 26. marca 2013 a súdny exekútor vo veci vydal upovedomenie o začatí exekúcie 3. apríla 2014. Povinný podal námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie, o ktorých rozhodol okresný súd uznesením z 20. novembra 2013 tak, že námietkam vyhovel.

Proti uzneseniu okresného súdu z 20. novembra 2013 podala sťažovateľka odvolanie datované 7. februára 2014 a podané na poštovú prepravu 9. februára 2014. Odvolanie sťažovateľky spolu so spisovým materiálom bolo doručené krajskému súdu 1. júla 2014 a odvolacie konanie je krajským súdom vedené pod sp. zn. 18 CoE 278/2014.

Sťažovateľka 31. októbra 2014 doručila krajskému súdu sťažnosť na prietahy okrem iných v odvolacom konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 18 CoE 278/2014, ktorú vybavil krajský súd listom sp. zn. Spr. 2345/14 zo 7. novembra 2014 tak, že ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Zároveň krajský súd uviedol, že *„predmetná vec je zaradená na prejednanie podľa harmonogramu práce, a to na termín november – december 2014“*.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie ňou označených práv postupom krajského súdu v odvolacom konaní a okrem iného uvádza:

„Porušovateľ do dnešného dňa, t. j. do 25.01.2015 vo veci nekoná a do dnešného dňa nevydal žiadne rozhodnutie vo veci samej a to napriek tomu, že porušovateľ vo svojej odpovedi zo dňa 07.11.2014 uviedol, že vec bude prejednaná v termíne november - december 2014 a napriek tomu, že uviedol, že judikatúra Ústavného súdu, za subjektívne prieťahy v konaní považuje lehotu presahujúcu 6 mesiacov...“

Na základe uvedenej argumentácie sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu Bratislava v konaní vednom pod k. č. 18CoE/278/2014 porušené bolo.

Sťažovateľovi, [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 50.000,-€..., ktoré je jej Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd Bratislava je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 1.069,04 €...na účet jej právneho zástupcovi JUDr. Marián Ševčík, CSc., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľka touto sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 18 CoE 278/2014 (o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu v prvostupňovom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 1275/2012 o vyhovení námietkam povinného proti exekúcii).

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 219/2013-17 z 18. apríla 2013 odmietol sťažnosť sťažovateľky doručení ústavnému súdu 18. februára 2013, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v prvostupňovom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 1275/2012, a to z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd opätovne poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, s ktorou bola sťažovateľka oboznámená už z uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 219/2013-17 z 18. apríla 2013 a podľa ktorej nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pre čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd konštatuje, že postup krajského súdu v namietanom odvolacom konaní, ktoré sa začalo 1. júla 2014 a v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu trvalo sedem mesiacov, sa rozhodne nevyznačuje prieťahmi, ktoré by zakladali možnosť porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2015